

ÇOCUKLUĞUM (Oğuzhan CEBECİ)

Çocukluğumu karda ayaklarım ıslanmasın
diye

Botumun içine giydiğim poşetin içinde
unuttum.

Üşümesin diye ellerime geçirdiğim
çoraplar, artık yok.

Kardan adamlarım terk etti beni,

Burnuna koyduğum havucu çalan karga
kızmıyorum artık sana.

Lapa lapa yağarken pencerenin önüne
oturup tutmasını bekleyen,

Kimse basmasın diye dua eden,

O masum çocuk büyüdü.

Şimdi her yağdığında,

Kendimi dışarı atıyorum karların arasında
çocukluğumu arıyorum...

- SEN- (Ahmet ALKAYIŞ)

Doğan güneş gökyüzünde,

Bahçemde açan, solmayan gülsün,

Güneş

ne kadar

uzaksa

dünyaya

Onun kadar

sende

uzaksın

bana

Dünyayı aydınlatan, ısıtan değil midir ki
güneş?

Sen benim ısıtılım aydınlatılım'sın.

Bahçemde güller ekdim

soldu,

döküldü,

Sen ne soldun,

ne döküldün.

Yaz-kış; gece-gündüz,

Her saat-ı fani hatırdasın,

Kalbimde...

her şeyimsin...